

תה"ג 32860/03/12 - היועץ המשפטי לישראל נגד א' ב'

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 32860-03-12 מדינת ישראל נ' ב'

בפני כב' השופט בן-ציון גרינברג
המבקש היועץ המשפטי לישראל באמצעות פרקליטות המדינה -
המחלקה לעניינים בינלאומיים
נגד
המשיב א' ב' ע"כ עוה"ד גדעון נחום וארקדי אליגולאשווילי

החלטה

1. לפניי בקשת העותר בה המבוקש להורות על מתן חוות דעת מומחה מאת ד"ר נעמי הויזפטר מבית החולים טירת הכרמל, מטעם הפסיכיאטר המחוזי, וזימונה למתן עדות, בדבר כשירותו של המשיב לעמוד לדין בהליך ההסגרה המתנהל נגדו.
2. בקשה זו מוגשת לאחר שד"ר פשיניאן מונה מטעם הפסיכיאטר המחוזי להגיש חוות דעת בעניינו של המשיב, והוא והמומחית מטעם המשיב, ד"ר איזבלה גרינברג, הגישו חוות דעת והעידו (כשלדעתו של ד"ר פשיניאן, המשיב הינו כשיר לעמוד לדין בהתיל ההסגרה, בעוד שלדעתה של ד"ר גרינברג, המשיב אינו כשיר לעמוד לדין).
3. אזכיר כי חוות דעת המומחים שעסקו בכשירות המשיב להבין את טיבו של הליך ההסגרה, נדרשו לאחר שב"כ המשיב הגיש בקשה דחופה להגשת חוות דעת רפואית של ד"ר איזבלה גרינברג, פסיכיאטרית המטפלת במשיב, אשר דיווחה על התדרדרות קשה במצבו, וכי הוא אינו מבין את הליכי ההסגרה ואינו מסוגל לעמוד בו לדין. מצבו הקשה החל עקב ארוע אלים שחווה במעצרו, ומאז חלה התדרדרות, במסגרתה אף ניסה פעמיים לשים קץ לחייו. בהמשך אף אושפז המשיב בבית"ח הפסיכיאטרי בטירת הכרמל, שם עבר את הבדיקה הפסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי. לאחר הגשת חוות הדעת של ד"ר פשיניאן, נזקק המשיב לאשפוז שני בבית"ח הנ"ל.
4. כנטען בבקשה, ד"ר פשיניאן עיין במסמכי האשפוז השני ובמסמכים משב"ס, והצהיר כי מסקנתו בחוות הדעת שהגיש, לפיה המשיב כשיר לעמוד לדין, עומדת בעינה גם לאחר שעיין בחומר הנוסף משב"ס ומהאשפוז השני, בו טופל המשיב בידי רופאים אחרים.
- בשל כך, העותר ביקש להגיש את תיק העבודה המלא של ד"ר פשיניאן, אך ב"כ המשיב התנגדו לכך, והסכימו רק להגשת תעודת השחרור מהאשפוז השני.
5. על רקע זה מבקש העותר בבקשה הנוכחית כי ביהמ"ש יורה על הגשת חוות דעת משלימה ועדכנית, הכוללת את כל נתוני אשפוזו של המשיב, שתוגש על ידי ד"ר הויזפטר, אשר טיפלה בו באופן אישי ואף חתמה על סיכום

האשפוז ותעודת השחרור של אותו אשפוז.

לטענת העותר, ישנה חשיבות מכרעת להתרשמותה ואבחנתה של ד"ר הויזפטר בשאלת כשירות המשיב העומדת להכרעה בפני בית המשפט. זאת, בין השאר, נוכח טענות ההגנה כי אין ליתן משקל לעדותו של ד"ר פשיניאן באשר לאשפוזו השני של המשיב, היות ולא נטל חלק בטיפול במשיב באשפוז זה. באשר לעובדה כי תעודת השחרור מהאשפוז השני הוגשה בהסכמה, מציין העורר כי תעודת השחרור הינה מסמך טכני, שאין בה אבחנה, והתעודה ומהלך האשפוז קשורים בטבורם לסיכום האשפוז. העותר סבור כי מן הראוי שתהא בפני בית המשפט התמונה המלאה.

מכל מקום, לגוף טענת ב"כ המשיב, טוען העותר כי בניגוד לטענתם, ד"ר פשיניאן יכול להעיד ולהסתמך על בדיקות שביצעו אחרים למרות שמדובר ב"עדות שמיעה".

6. ב"כ המשיב מתנגדים לבקשה. לדבריהם, הבקשה אינה מגלה כל נימוק המצדיק הגשה מאוחרת של חוות דעת נוספת, כאשר אין מדובר בחומר חדש שלא היה בפני ד"ר פשיניאן. מאחר שהעותר בחר להסתפק בהצהרת ד"ר פשיניאן כי לאור החומר הנוסף, מסקנת חוות דעתו אינה משתנה, והעותר לא הגיש במועד חוות דעת משלימה עובר לחקירת המומחים, הרי שאין לאפשר לעותר לקיים כעת "מקצה שיפורים" באמצעות הגשת חוות דעת נוספת. עוד נטען כי לפני בית המשפט נפרשה התמונה המלאה.

דין והכרעה

7. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים בנדון, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה.

8. מבחינת השלב הדיוני, אנו נמצאים לאחר חקירת ד"ר פשיניאן וד"ר גרינברג. אומנם, העותר יכול היה להגיש חוות דעת משלימה, ובחר שלא לעשות כן ולהסתפק בהצהרתו של ד"ר פשיניאן. ברם, לאור התנגדות ב"כ המשיב לקבלת הצהרה זו, יחד עם ההתנגדות להגשת המסמכים מהאשפוז השני, מצב זה חייב את העותר לבקש הגשת חוות דעת נוספת בגין האשפוז השני, וגם מצדיק את הגשת הראיה המבוקשת באיחור. כיוון שאך עתה הסתיימה חקירת המומחים, נחה דעתי כי לא תיגרם למשיב כל פגיעה דיונית משמעותית מעצם הגשת חוות דעת נוספת ובהעדת ד"ר הויזפטר.

9. לגופו של עניין, סבורני כי על מנת שהתמונה המלאה תתפרש לפני בית המשפט, יש לקבל את הבקשה ולא להותיר חלל עובדתי באשר לאשפוזו השני של המשיב. כפי שקבעתי בהחלטתי מיום 14.2.13, ניהול הליך הסגרה נגד אדם שהוא כלל אינו כשיר מבחינה פסיכיאטרית להבין את אופיים של ההליכים המנוהלים נגדו, מנוגד לחלוטין לתקנת הציבור הישראלית; ברם, ההחלטה בדבר כשירותו של משיב לעמוד לדין בהליך הסגרה תתקבל בהתאם למצבו בעת קבלת ההחלטה, ולשם כך חייב בית המשפט לקבל את מלוא המידע העדכני באשר למצבו בהווה. אי לכך, הרי שלאחר מתן חוות הדעת שכבר הוגשו לבית המשפט ואשר עליהן נחקרו המומחים משני הצדדים, אושפז המשיב פעם שנייה; ולא יעלה על הדעת שבית המשפט יגבש את החלטתו בדבר כשירותו של המשיב על בסיס חוות הדעת הללו, ללא שיקבל גם את מלוא המידע הרלוונטי, לרבות חוות דעת מקצועית מעודכנת, באשר למצבו של המשיב בעקבות אשפוזו הנוסף.

10. אציין כי התנגדות ב"כ המשיב להגשת מסמכי האשפוז השני, או הגשת חוות דעת נוספת והעדת הרופאה שטיפלה במשיב באשפוז, מעט תמוהה. הרי לאחר האשפוז השני עתרו ב"כ המשיב בבקשה מיום 8.7.13 לקבל העתק מתיקו הרפואי של המשיב (גם בגין האשפוז השני), בטענה כי לא קיימת חוות דעת לאחר האשפוז השני - ולטענתם, **הוא אף חשוב יותר מהאשפוז הראשון** - לשם הכרעה בעניין כשירותו של המשיב. מכאן שלפני קבלת המסמכים, אף ב"כ המשיב סברו שמסמכים אלו, לרבות חוות דעת נוספת, הכרחיים לשם הכרעה; ורק לאחר שקיבלו את העתק התיק,

מתנגדים הם להגשת המסמכים או להגשת חוות דעת נוספת, ואין נימוק סביר להתנגדותם.

11. אשר על כן הבקשה מתקבלת.

12. חוות הדעת של ד"ר הויזפטר תוגש עד ליום 26.3.14. ד"ר הויזפטר תחקר על חוות הדעת בדיון הבא, הקבוע ליום 6.4.14, ותוזמן לדיון ע"י המזכירות.

13. בשולי הדברים אציין כי תעודת השחרור של המשיב מהאשפוז השני אינה מצויה בתיק ביהמ"ש, ועל כן על העותר להגישה לתיק במסגרת חוו"ד ד"ר הויזפטר או בנפרד.

ניתנה היום, ג' אדר ב תשע"ד, 05 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.